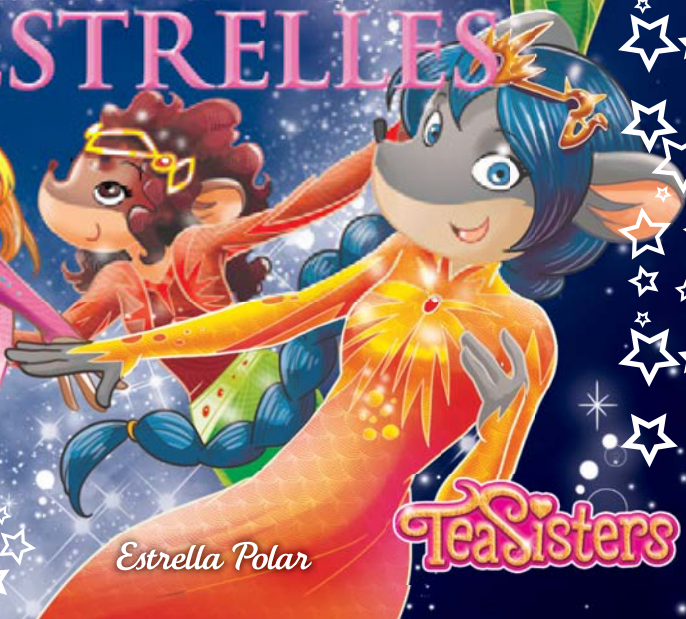

A mouse character with long blue hair, wearing a purple and pink outfit, floating in the air with arms outstretched.

Tea Stilton

A blue, crystalline structure resembling a stylized ice castle or a spiral of ice.

EL SECRET
DE LES
FADES
DE LES
ESTRELLES

Tea Sisters

Estrella Polar

Tea Stilton

EL SECRET
DE LES
FADES
DE LES
ESTRELLES

Estrella Polar

Els noms de Geronimo i Tea Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ells són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantya S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Tea Stilton

Coordinació de textos: Chiara Richelmi / Atlantya S.p.A.

Col·laboració editorial: Elena Peduzzi

Coordinació editorial: Daniela Finistauri

Editing: Sofia Scartezzini

Coberta

Direcció artística: Iacopo Bruno

Il·lustracions: Caterina Giorgetti (disseny) i Christian Aliprandi (color)

Disseny gràfic: Giovanna Ferraris / theWorldofDOT

Interior

Coordinació artística: Flavio Ferron amb la col·laboració de Tommaso Valsecchi

Il·lustracions: Giuseppe Facciotto (compaginació), Chiara Ballello, Barbara Pellizzari i Valeria Brambilla (llapis i tinta xinesa), Alessandro Muscillo (color)

Il·lustracions de «Al món de les Fades de les Estrelles - Diari del viatge»: Danilo Barozzi i Carolina Livio

Disseny gràfic i compaginació: Daria Colombo

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Il segreto delle Fate delle Stelle*

© de la traducció: 2019, Maria Dolors Ventós

© 2018 - Mondadori Libri S.p.A. de PIEMME

www.geronimostilton.com

© 2019, Editorial Planeta S. A.

© 2019, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

International Rights © Atlantya S.p.A., Via Leopardi, 8, 20125 Milà - Itàlia

foreignrights@atlantya.it / www.atlantya.com

Primera edició: novembre del 2019

ISBN: 978-84-9137-921-8

Dipòsit legal: B. 19.184-2019

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de **paper ecològic** i procedeix de boscos gestionats de manera **sostenible**.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei.

Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 95 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com

Un CURS MOLT ESPECIAL

Vent càlid, sol lluminós dalt del cel blau, una intensa olor de mar i de flors... Aquest era el clima que es **RESPIRAVA** en aquells dies a l'Illa de les Balenes.

Era a primers d'agost i gairebé tots els estudiants de Ratford havien **marxat** de vacances. A les aules, els grans salons i el jardí ressonaven les **veus alegres** dels poquíssims nois i noies que encara hi eren, entre ells, les Tea Sisters.

Nicky i Paulina van sortir corrents del vestíbul i se'n van anar ràpidament cap a la **PLATJA**, on ja les esperaven Colette, Violet i Pamela: les cinc amigues tenien pensat passar el dia gaudint del mar en companyia d'un bon llibre i compartint un **PÍCNIC** exquisit!

Les dues noies van travessar l'exuberant jardí de la

UNIVERSITAT, que en aquella estació poblaven una infinitat d'espècies d'insectes i ocells.

—Quin color més bonic! —va exclamar Paulina, assenyalant una *papallona* blava bellíssima.

L'insecte va batre lleugerament les elegants ales i se'n va anar volant, confonent-se amb la blavor del **CEL**.

—M'encanta l'estiu! —va anunciar Paulina, respirant a plens pulmons l'aire perfumat de flors.

—I tornar a Ratford per assistir al seminari sobre les constel·lacions del cel estival ha estat una idea fantàstica! —va dir Nicky.

—D'aquí pocs dies serà la **NIT** de Sant Llorenç, amb la pluja d'estels fugaços: espero poder-ne veure moltíssims! —va exclamar Paulina.

—I totes dormirem al jardí, com si estiguéssim d'**ACAMPADA** —va afegir Nicky—. Me'n moro de ganes!

I, fent petar la xerrada, les **dues amigues** van arribar a la platja:

—Ei, noies! —les van saludar enfonsant els peus a la **SORRA**.

Colette i Violet prenen el sol ajagudes, gaudint d'aquell dia tan bonic, i Pam estava ocupada amb una de les seves **ACTIVITATS** preferides a la platja: la construcció d'un castell de sorra amb un gran fossat.

—Ja era hora que arribéssiu!

—va dir Pam, agitant una mà.

—**Nenes!** —va exclamar Colette—. Heu de provar la meva nova crema de protecció solar amb coco i cinc **MELS**. És fabulosa!

ESTELS FUGAÇOS

No són estrelles que cauen, sinó meteoros que es cremen quan travessen l'atmosfera. Des de la Terra els veiem com uns punts de llum seguits d'unes cues lluminoses!

Veurem els estels!

—Gràcies, però em penso que em posaré a l'ombra. He agafat aquest llibre de la biblioteca i tinc moltes ganes de llegir-lo! —va replicar Paulina, mostrant-li un tractat d'**ASTRONOMIA**.

—Doncs jo vaig a nedar una estona —els va anunciar Nicky.

—T'hi acompanyo! —va dir Pamela, que va deixar el castell inacabat.

—Fem una cursa fins a la **BOLA?**

—D'acord!

—**Tres, dos, un... ja!** —va cridar Nicky.

Les dues noies van arrencar a córrer cap a l'aigua cristal·lina i s'hi van capbussar.

—Quin relax, amigues meves! Em feia molta falta un dia de panxa al sol —va comentar Violet.

Llavors, en veure que Paulina no desenganyava els ulls del **manua!**, va afegir:

—Però tu tens moltes ganes que es faci de nit, oi?

La seva amiga va alçar la mirada i va assentir amb un somriure:

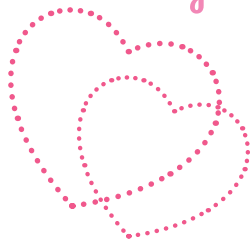
—Serà molt **EMOCIONANT** observar les estrelles

i identificar les constel·lacions. A més, podrem expressar tants desitjos com estels fugaços puguem veure, tal com mana la tradició!

— Els estels fugaços em fan pensar en unes fades petites i brillants que, amb la seva dansa, il·luminen la foscor de la nit —va comentar Colette.

—Ets la més **ROMÀNTICA** de totes, Cocó! —va dir Violet, somrient, i després, fent l'ullet a les seves amigues, va afegir—: En qualsevol cas, jo ja estic a punt: tinc preparada la meva *llista de desitjos!*

SOS TEA SISTERS!

Quan van tornar a la universitat, les Tea Sisters van anar al Club dels Dofins, es van asseure al sofà i, amb els **ULLS** tancats, es van quedar una estona gaudint de la sensació càlida que els havia proporcionat l'estada a la platja.

—**Quin dia més maco!**

—va comentar Violet.

—Necessito una **DUTXA** amb urgència —va dir Nicky.

—Jo he de treure'm la sal i la sorra dels cabells! —va exclamar Colette—. No sé si rentar-me'ls amb el **XAMPÚ** de coco o posar-me abans la mascareta d'alvocat...

—Jo me'n menjaria un ben a

gust, d'alvocat —va replicar Pam, **RIENT**—. I també un tall de coco!

Just en aquell moment, un so va interrompre els comentaris alegres de les estudiants.

Les Tea Sisters van mirar al seu voltant, **sorpreses**; després les seves mirades es van centrar en un calaix de l'escriptori, que estava tancat amb pany i clau i on guardaven l'objecte més **ULTRASECRET** que posseïen: el mòbil de Will Misteri.

És Will, noies!

L'investigador els l'havia entregat al final de l'última missió per poder comunicar-se de manera segura la **INFORMACIÓ SECRETA** relativa a les activitats del Departament de les Set Roses.

Paulina es va acostar al moble, va obrir el calaix amb una claueta i va agafar el **TELÈFON**. El nom de Will sortia a la pantalla.

—**BON DIA, WILL**—van dir les Tea Sisters alhora.
—Hola, noies. M'alegra de sentir-vos —va respon-
dre el **CAP** del Departament—. No em pensava que
us trobaria totes a la universitat.
—És que hem tornat a Ratford abans que s'acabe-
sin les vacances d'estiu per assistir a un seminari so-
bre les **CONSTEL·LACIONS** —li va explicar
Paulina.
Will va esbossar un somriure i va comentar en veu
baixa:

—**QUINA COINCIDÈNCIA
MÉS CURIOSA...**

Us necessito!

—Per què? Què ha passat? —li
va preguntar Colette.
—Per desgràcia, ha sorgit un pro-
blema en un dels Mons Fantàs-
tics, el d'*Astrallum*.
—Quin nom més suggeridor
—va comentar Paulina.

—Sí, el Món Fantàstic de les **Fades de les Estrelles** és molt suggeridor —va comentar ell—. Però ara corre perill.

—Oh, no! —va exclamar Violet.

—I ja sabeu quin és el problema, aquesta vegada? —es va voler informar Pam.

—En tenim alguns **INDICIS**. Ja us ho explicaré tot quan sigueu al Departament —li va contestar Will, que no era gens aficionat a donar explicacions sobre les missions per **TELÈFON**, encara que fos una línia protegida.

—És clar, Will. Quan vols que vinguem? —li va preguntar Nicky.

—Així que estigueu preparades. No podem perdre ni un minut: Astrallum és un món especialment *valuós i fràgil*, ja us en adonareu.

—Entesos. Doncs ja ens pots enviar l'helicòpter del Departament, serem al parc d'aquí a una hora —va afirmar Colette.

—Esteu segures que no us veurà ningú? Encara és de dia... —va observar Will.

—La **UNIVERSITAT** està gairebé deserta —li va dir Colette per tranquil·litzar-lo.

—I d'aquí a una hora els *estudiants* s'estaran preparant per anar a sopar.

—Perfecte! Fins ara, doncs! —se'n va acomiadar Will—. I, com sempre, gràcies per la vostra ajuda i disponibilitat. Sou un recurs fonamental per al *Departament de les Set Roses*.

—Per a nosaltres és un honor —va respondre Paulina en nom de totes.

Així que van deixar de parlar amb el seu amic investigador, les Tea Sisters es van afanyar a preparar-se per a la nova missió.

—Quina roba ens hem de posar per visitar el món de les Fades de les Estrelles? —es demanava Colette mentre es posava una samarreta amb *lluents** a joc amb uns texans de color clar.

—Potser aquesta és més adequada per a una festa...

—li va comentar Pam.

—Millor una cosa més *pràctica* i *senzilla* —va suggerir Nicky, que va treure el nas per la porta.

Ella duia uns pantalons amb butxaques i una camisa **TEXANA** de màniga curta.

A l'hora establerta, les Tea Sisters ja estaven a punt i es van dirigir cap al parc de la universitat en **SILENCI**, procurant no cridar l'atenció.

CAMINANT sota la càlida llum del capvespre van arribar al punt on solia aterrar l'helicòpter que els enviava Will.

No es van haver d'esperar gaire estona abans de veure'l aparèixer al cel clar, per damunt dels seus caps.

L'helicòpter va aterrar ràpidament, i tan bon punt van pujar a bord va reprendre el *VOL*.

El pilot tenia ordre de portar-les al Departament amb la

**MÀXIMA
URGÈNCIA.**